

Sygn. akt IV CSK 676/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa P.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji z siedzibą w R.

przeciwko S. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 maja 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 16 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 718/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**

**oraz zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej  
kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł z tytułu kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy, rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna, nie jest trzecią instancją sądową, lecz działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego też nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania – nie występuje wskazane we wniosku istotne zagadnienie prawne ani potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego rozstrzygnięcie może przyczynić się do rozwoju prawa, takim zaś zagadnieniem niewątpliwie nie jest wskazana w skardze kasacyjnej kwestia wykładni art. 299 k.s.h., art. 11 ust. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego. Przepisy te były już wielokrotnie wykładane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. np. wyroki z dnia 23 czerwca 2004 r., V CK 539/03, z dnia 30 października 2003 r., IV CK 144/02, z dnia 7 grudnia 2006 r., III CSK 219/06, z dnia 5 października 2005 r., II CK 97/05, z dnia 17 stycznia 2007 r., II CSK 322/06, z dnia 17 lutego 2005 r., IV CK 590/04, z dnia

30 czerwca 2005 r., IV CK 740/04, z dnia 19 września 2007 r., II CSK 230/07, z dnia 2 października 2007 r., II CSK 301/07, z dnia 12 grudnia 2007 r., V CSK 296/07, z dnia 10 kwietnia 2008 r., IV CSK 15/08, z dnia 9 maja 2008 r., III CSK 364/07, z dnia 7 maja 2008 r., II CSK 461/07, z dnia 13 marca 2009 r., II CSK 543/08, z dnia 13 marca 2009 r., II CSK 558/08, z dnia 19 marca 2009 r., III CSK 219/08, z dnia 6 maja 2009 r., II CSK 661/08, z dnia 12 marca 2010 r., III CSK 118/09, z dnia 15 czerwca 2010 r., II CSK 648/09, z dnia 19 stycznia 2011 r., V CSK 211/10, z dnia 10 lutego 2011 r., IV CSK 335/10, z dnia 24 lutego 2011 r., III CNP 26/10, z dnia 17 czerwca 2011 r., II CSK 571/10, z dnia 8 marca 2012 r., III CSK 238/11, z dnia 12 kwietnia 2012 r., II CSK 390/11, z dnia 29 listopada 2012 r., V CSK 575/11, z dnia 22 maja 2013 r., III CSK 321/12, z dnia 4 lipca 2013 r., I CSK 646/12, z dnia 25 marca 2015 r., II CSK 402/14 oraz uchwały z dnia 19 listopada 2008 r., III CZP 94/08, z dnia 17 lutego 2011 r., III CZP 129/10).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.